

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1112/2017
16.11.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Маје Ковачевић Томић, чланова већа, са саветником Марином Радосављевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела превара из члана 208. став 3. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Слободана Миловановића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Краљеву 26К 406/15 од 15.06.2017. године и Кв 363/17 од 03.08.2017. године, у седници већа одржаној 16.11.2017. године, већином гласова, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Слободана Миловановића, поднет против правноснажних решења Основног суда у Краљеву 26К 406/15 од 15.06.2017. године и Кв 363/17 од 03.08.2017. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Краљеву 26К 406/15 од 15.06.2017. године, одбијен је као неоснован захтев АА, за надокнаду трошкова поступка, у предмету Основног суда у Краљеву 26К 406/15, а сходно члану 265. став 4. ЗКП.

Решењем Основног суда у Краљеву Кв 363/17 од 03.08.2017. године, одбијена је као неоснована, жалба АА, изјављена против решења Основног суда у Краљеву 26К 406/15 од 15.06.2017. године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости, благовремено је поднео бранилац окривљене АА, адвокат Слободан Миловановић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, а због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, преиначи побијана решења и окривљеној АА призна трошкове кривичног поступка у износу од 729.000,00 динара, опредељене у захтеву за накнаду трошкова, увећане за трошкове састава захтева за заштиту законитости у износу од 60.000,00 динара или их укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним решењима против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац у захтеву за заштиту законитости истиче да је доношењем побиијаних решења учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, јер је суд одлучујући о трошковима поступка, након обуставе кривичног поступка због одустанка оштећеног као тужиоца од кривичног гоњења окривљене, применио одредбу члана 265. став 4. ЗКП, која се односи само на ситуације када је кривични поступак вођен по предлогу за гоњење, који је поднет од стране оштећеног, а што у конкретном није случај, будући да је овај кривични поступак вођен по оптужном акту који је поднео оштећени као тужилац. У вези тога, бранилац сматра да је суд морао применити одредбу члана 265. став 1. ЗКП, којом је предвиђено да у таквој ситуацији, трошкови падају на терет буџетских средстава суда. Такође, у погледу права окривљене на накнаду трошкова кривичног поступка, према наводима захтева, без утицаја је споразум који је иста закључила са оштећеним као тужиоцем, јер се чланом 4. тог споразума, окривљена изјаснила да неће тражити трошкове кривичног поступка од оштећеног, и тим споразумом се регулишу искључиво односи између оштећеног као тужиоца и окривљене.

Међутим, по налажењу Врховног касационог суда, ови наводи захтева не могу се прихватити као основани, а из следећих разлога:

Одредбом члана 265. став 4. ЗКП прописано је да оштећени који је одустао од предлога за гоњење, сносиће трошкове кривичног поступка ако окривљени није изјавио да ће их сам сносити.

Из списка предмета произилази да је кривични поступак против окривљене АА, због кривичног дела превара из члана 208. став 3. КЗ и кривичног дела издавање и коришћење платних картица без покрића из члана 228. став 3. у вези става 1. КЗ, вођен по захтеву оштећеног као тужиоца Производног трговинског предузећа „ББ“ ДОО из ..., након одбачаја кривичне пријаве Основног јавног тужиоца у Врњачкој Бањи, те да је у току поступка, оштећени као тужилац, поднеском од 04.01.2017. године, обавестио суд да одустаје од даљег кривичног гоњења окривљене, и уз то доставио споразум о регулисању међусобних односа од 16.12.2016. године, по ком споразуму се између осталог, окривљена АА, чланом 4. истог, обавезала да након обуставе кривичног поступка, неће потраживати од оштећеног као тужиоца трошкове кривичног поступка које је у том поступку имала, односно да ће иста сама сносити трошкове кривичног поступка сходно члану 265. став 4. ЗКП. Такође, из списка предмета произилази да је решењем Основног суда у Краљеву 26К 406/15 од 06.01.2017. године, обустављен кривични поступак против окривљене АА, због кривичног дела из члана 208. став 3. КЗ и кривичног дела из члана 228. став 3. у вези става 1. КЗ, по оптужници оштећеног као тужиоца, услед одустанка оштећеног као тужиоца од даљег кривичног гоњења, те да је након тога, окривљена дана 29.03.2017. године,

поднела захтев за накнаду трошкова кривичног поступка које је имала на име нужних издатака и награде браниоца.

Полазећи од наведеног, по налажењу Врховног касационог суда, иако се одреба члана 265. став 4. ЗКП односи на кривична дела које се гоне по предлогу оштећеног и њоме регулише процесни положај оштећеног у погледу трошкова кривичног поступка у ситуацији када исти одустане од предлога за гоњење - по оцени овог суда, у конкретном случају, када одредбама ЗКП није регулисан процесни положај оштећеног као тужиоца у погледу трошкова кривичног поступка у ситуацији када исти одустане од кривичног гоњења окривљеног - нижестепени суд је одлучујући о трошковима поступка, правилно применио закон, када се аналогно позвао на одредбу члана 265. став 4. ЗКП, нарочито ако се има у виду да је кривични поступак против окривљене вођен по захтеву овлашћеног тужиоца, тј. оштећеног као тужиоца, као и да се окривљена лично обавезала чланом 4. споразума закљученог са оштећеним као тужиоцем, да од истог неће потраживати трошкове које је у том поступку имала, те да ће сама сносити трошкове кривичног поступка, позивајући се управо на члан 265. став 4. ЗКП.

Због наведеног, неосновано бранилац окривљене, указује да је побијаним решењима учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Марина Радосављевић, с.р.

За Председника већа-судија
Бата Цветковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић